

Primero - Iehuda Amijai

Mi padre era dios y no lo supo.
Me entregó los Diez Mandamientos no
con truenos ni con furia, ni con fuego ni
con nubes, sino con ternura y amor.
Y agregó caricias, y agregó lindas
palabras,
y agregó "por favor".
Y entonó el "*Zajor veshamor*" en una
sola melodía, y suplicó y lloró en silencio
entre cada uno de los Mandamientos,
no pronunciarás el nombre de tu Dios en
vano, no pronunciarás, no en vano,
por favor, no levantes falso testimonio
contra tu prójimo.
Y me abrazó con fuerza y susurró en mis
oídos: no robarás, no cometerás
adulterio, no matarás.
Y colocó las palmas de sus manos
abiertas sobre mi cabeza como en el
rezo de *Kipur*.
Honra, ama, para que se prolonguen tus
días sobre la faz de la tierra.
Y la voz de mi padre era blanca como su
cabello.
Luego giró su cabeza hacia mí por última
vez, como en el día en que falleció entre
mis brazos, y dijo: quiero agregar dos
mandamientos a los diez que ya hay:
El número once, "no cambies"
Y el número doce, "cambia, cambia"
Así fue que me dijo mi padre y partió, y
desapareció en su singular lejanía.

De "*Patuj, sagur, patuj*", Tel Aviv, 1998.

ראשון - יהודה עמיחי

אבי היה אלוהים ולא ידע.
הוא נתן לי את עשרת הדברות לא ברעם ולא בזעם,
לא באש ולא בענן אלא ברכות ובאהבה.
והוסיף ליטופים והוסיף מילים טובות, והוסיף "אנא"
והוסיף "בבקשה".
וזימר זכור ושמור בניגון אחד והתחנן ובכה בשקט בין
דיבר לדיבר,
לא תשא שם אלוהיך לשוא, לא תשא, לא לשוא,
אנא, אל תענה ברעך עד שקר.
וחבק אותי חזק ולחש באוזני, לא תגנוב, לא תנאף, לא
תרצח.
ושם את כפות ידיו הפתוחות על ראשי בברכת יום כפור.
כבד, אהב, למען יאריכון ימיך על פני האדמה.
וקול אבי לבן כמו שיער ראשו.
אחר כך הפנה את פניו אלי בפעם האחרונה כמו ביום
שמת בזרועותיי,
ואמר: "אני רוצה להוסיף שניים לעשרת הדברות:
הדיבר האחד-עשר, "לא תשתנה"
והדיבר השנים-עשר, "השתנה, תשתנה"
כך אמר אבי ופנה ממני והלך ונעלם במרחקיו המוזרים.

מתוך ספר: "פתוח סגור פתוח" תל אביב 1998 ע' 85